

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Illvstri Regi Angliæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

vel ablatas retinere, minuere, seu quibuslibet vexationibus fatigare; sed omnia integra conserventur eorum pro quorum gubernatione ac sustentatione concessa sunt usibus omnimodis profutura. Salva sedis apostolicæ auctoritate. Si qua igitur in futurum ecclesiastica secularive persona hanc nostræ constitutionis paginam sciens, contra eam temerè venire tentaverit, nisi præsumptionem suam digna satisfactione correxerit, potestatis honorisque sui dignitate careat, reamque se divino iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, & à sacratissimo corpore ac sanguine Dei & Domini redemptoris nostri Iesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultioni subjaceat. Cunctis autem eidem loco sua jura servantibus sit pax Domini nostri Iesu Christi, quatenus & hic fructum bonæ actionis percipiant, & apud districtum judicem præmiæ æternæ pacis inveniant. Amen. Datum Laterani per manum Iohannis sanctæ Mariæ in Cosmidin Diaconi Cardinalis S. R. E. Cancellarij x v. kal. Februarij, Indictione x i i. incarnationis dominicæ anno m c c i x. pontificatus verò Domini Innocentij Papæ III. anno undecimo.

ILLVSTRI REGI VNGARIÆ.

Epist. 110.
De negotio Episcopi Bamberg. & Archiepiscopi Colocensis.
Vide infra lib. 12. epist. 118.
Et seq. Et rescriptum de negotio imp. epist. 182.

Licet Babenbergensis Episcopus se nobis multipliciter exhibuerit in devotum, ad regium tamen honorem & ecclesiasticam honestatem congruum respectum habentem, negotium suum sub hac forma Legatis nostris duximus committendum ut si super necesse claræ memoriæ Philippi Ducis Sueviæ, accusatore contra eum legitimo comparente, culpabilis coram eis fuerit comprobatus, eum ab omni officio & beneficio ecclesiastico sublato cujuscumque contradictionis & appellationis impedimento deponant, alioquin indicant ei purgationem canonicam; in qua si forte defecerit, eadem ipsum censura condemnent; quod si legitime se purgaverit, denuntient eum super objecto crimine penitus innocentem; ante omnia providentes, ut si quid contra eum vel ejus Ecclesiam est perperam attentatum, in statum debitum revocetur. Concedimus autem ut si maluerit coram nobis prosequi causam suam, ad apostolicam sedem accedat, & ibi eam illo quo decet ordine prosequatur. Vtrumlibet autem tam nobis quam ipsis Legatis non differat intimare, ut sine dubitatione sciatur ubi sit iudicium aditandum. Præterea de tua regali pru-

dentia valde conquerimur tibi ipsi, qui de Colocensi electo per instantiam nimiam nos graviter circumvenisse videris, detrahentibus nobis multis, sicut & habere videntur materiam detrahendi, quod illum præfecimus in magistrorum magistrum qui nondum discipulorum discipulus esse norat, cum eum in Episcoporum Episcopum concesserimus promovendum qui scientia pontificali officio congruente asseritur ex majori parte carere, in tantum ut cura commissæ sibi Ecclesiæ derelicta, quæ quasi gravius vivo pastore videtur quam mortuo desinita, Vincentiam se transtulerit, ibique circa prima rudimenta versetur, non præcavens imperitiam suam, quam cautè domi studendo potuisset utcumque redimere, foris indecenter vagando turpiter publicare. Quapropter ei per nostras dedimus litteras in præceptis ut omni dilatione postposita continuo ad Colocensem Ecclesiam revertatur, & aliquos viros peritos familiariter secum habens, proficere in scientia sub ipsorum satagat disciplina, sollicitè providendo ut literaturæ defectum ita studeat prærogativa morum & conversationis honestæ redimere quod nos, uno per alterum compensato, possumus eum aliquatenus tolerare. Alioquin ejus exemplo qui dicit *Penitet me fecisse hominem*, cogitare de ipso aliter oportebit, ut quod circumventi construximus, circumspecti demum favente Domino destruamus. Quocirca serenitatem regiam monemus attentius & hortamur quatenus ipsum ad hoc ita diligenter inducas ne, si secus egerit, quem allevare tantopere studuisti, deiecisse potius te contingat. Datum Laterani x i i. kal. Februarij, pontificatus nostri anno undecimo.

ILLVSTRI REGI ANGLIÆ.

More pij patris, qui filium offendentem offensus etiam odisse non potest, & quandoque de malo ejus gravius quam ipse turbatur, indurato tibi non possumus indurari, sed paterna pietate molliti, te tantopere in tua damna molitum omni ope vel opera qua valemus satagimus emollire, ut te à tuo damnabili & damno proposito revocemus, tristantes plurimum si quod veremur contingeret te incurere, sed majoris causam tristitiæ reputantes quia noluisse illud, cum posses præmunitus totiens & præmonitus, evitare. Fortunatum namque malum doloris habet qualecunque remedium. Quod

Epist. 111.
De negotio Cantuariæ.
Vide supra epist. 110.

autem spontaneus quis incurrit, durius post se ingerit dolendi tormentum. Tu verò, fili carissime, præcave diligenter ne volens & sciens illi periculo te subicias à quo te cupimus tanto studio præservare, quodque denum tanto tibi majorem incuteret pœnam quanto minus providè rejecisses ostensam tibi de illo vitando cautelam. Illud autem regalem prudentiam nolumus ignorare, quòd multa nobis de præsentis negotij circumstantiis innotescant quæ à tua notitia per illorum versutias absconduntur qui tibi nolunt ostendere vulnus tuum, nescientes vinum increpationis infundere, scientes autem adulationis oleum illinire; utinamque callidè non procurent ut sèmpè in angustia perseveres, quatinus in angustia constitutus sèmpè illos habeas cariores. Quapropter nos, qui & prudenter illud aspiciamus & curare salubriter affectamus, consilia monitis monitaque consiliis inculcantes, blanditiis minas & minis blanditias interferimus, vice periti medici medicinalis artis auxilia variando, qui ferrum adhibet ubi fomenta non profunt, & potionem tepentis aquæ languores emendat qui medicinæ violentiam non senserunt, quoniam etsi velut adamans durus esses, deberet utique te artificij tanti sedulitas emollire, cum ille, tametsi cedere ferro nesciat, hircini sanguinis infusione mollescat. Vide quoque ne cursum tuæ prosperitatis impediās, quia nobiscum pacem habere non possit quicumque te vellet in hoc errore fovere. Iam igitur apud te quasi ultimis remediis insistentes, quæ ultra tibi adhibere possimus remedia non habemus, & inter repugnantes sibi sanare volentis & sanari nolentis affectus, donec spes hujusmodi curæ foret, malleus levibus & suavis quàm duris & asperis te curare: cum illa nullam deserant post se saniam, ista verò deformem soleant relinquere cicatricem. Ne itaque nos & te in majorem necessitatem inducas, ecce familiariter petimus, ecce dulciter admonemus, ecce paternè consulimus, ecce benignè rogamus, sub obtentu divini judicij in remissionem tibi peccaminum injungentes quatinus super Ecclesiæ Cantuariensis negotio nobis & Ecclesiæ immo Deo sine ulteriori mora satisfacere non postponas, pro illa dilectione sincera qua te inter ceteros Principes & dileximus & diligimus hoc saltem nobis concedens in donum, qui spem utique habebamus, nec desperamus adhuc, quòd si petissemus majora, negare

nullatenus debuisses, præsertim cum, si cut alia tibi vice curavimus intimare, licet supra jus tuo fuerit juri delatum, ex iis autem quæ acta fuerant vel gerenda nullum tibi voluerimus aliquando præjudicium generari. Eligas ergo, fili carissime, tam dulcibus monitis & consiliis salutaribus acquiescere, non autem adulationum perveritatibus & perverforum adulationibus assentire; quoniam, ut utamur verbo divino, qui beatum te dicunt, ipsi te decipiunt. Alioquin cælum & terram contra te in testimonium invocamus quòd ex pertinacia tua non ex nostra severitate continget si manum apostolicam in te pateris aggravari, quam hæcenus vix potuimus sed de cetero nunquam poterimus continere. Quare quæsumus diligenter ab illis qui caput tuum oleo peccatoris impinguant ad quem finem valeas ex hac pugna venire. Non audebunt profectò aliud respondere nisi quòd non poteris vincere nisi victus, sed gloriosior erit tibi victoria cum de victo fueris victor effectus; quia tunc vinces proculdubio cum vinceris, nec ab homine, sed à Deo, à quo gloriosum est homini vinci, ut sèmpè det homo Deo gloriam & honorem. Unde nemo te vana suggestionem seducat, quòd nisi tu cesseris nobis, nos in hac pugna quovis tibi modo cedamus, qui facilius possemus occidi quàm vinci. Datum Laterani x. Kal. Februarij, pontificatus nostri anno undecimo.

Vide supra
epist. 89. &
lib. 10. epist.
219.

GIRARDO ECCLESIAE
Thebanæ Thesaurario.

Cum à nobis petitur &c. usque effectum. Eapropter, dilecte in Domino fili, tuis justis postulationibus grato concurrentes assensu, personam tuam cum omnibus bonis tam ecclesiasticis quàm mundanis &c. usque protectione suscipimus. Specialiter autem thesaurariam Ecclesiæ Thebanæ, sicut eam justè possides & quietè, devotioni tuæ auctoritate apostolica confirmamus & præsentis scripti patrocínio communimus. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ protectionis & confirmationis infringere &c. usque incursum. Datum Soræ vi. kal. Septembris, pontificatus nostri anno undecimo.

Epist. 221.
Suscipitur sub
protectione sedis
apostolicæ.

IOHANNI REGI
Anglorum illustri.

Quantum celsitudini regis in negotio carissimæ in Christo filie Berengariæ

Epist. 223.
Vt bona B. Anglorum
Reginæ